

ת"פ 20636/01/20 - מדינת ישראל נגד דרור אדרי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 20636-01-20 מדינת ישראל נ' אדרי(עציר)

בפני כבוד השופטת רונית בש
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דרור אדרי (עציר)

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות של שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) (האישומים הראשון והשלישי) ובעבירה של גניבה, לפי סעיף 383(א)(1) לחוק העונשין (האישום השני). לאחר מתן הכרעת הדין נדחה המשך הדיון לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם וכן לקבלת תסקירי נפגעות העבירה הנזכרות באישומים הראשון והשלישי. יובהר כי ביום 31/8/20 הודיע שירות המבחן כי לא יוגש תסקיר נפגעת עבירה בעניינה של המתלוננת עפ"י האישום הראשון משום שזו אינה חפצה בכך.

כתב האישום המתוקן (להלן גם: כתב האישום)

2. על פי האישום הראשון, ביום 28/11/19 סמוך לשעה 18:40, הלכה ר.ג. ילידת 1943 (להלן: ר.ג.), מתחנת אוטובוס ברחוב הגיבורים 68 בחדרה אל בניין ברחוב גורדון 10 בחדרה (להלן: הבניין), כשדרך עברה במספר רחובות. הנאשם שהבחין בר.ג., החליט לשדוד אותה. בהמשך לכך, הנאשם עקב אחר ר.ג. במשך מספר דקות, לאורך מספר רחובות, והמתין לשעת כושר מתאימה. בהגיע ר.ג. אל הבניין, היא נכנסה פנימה. הנאשם נכנס בעקבותיה והתקרב אל ר.ג., שהסתובבה לעבר הנאשם ושאלה אותו "מה קרה?". בשלב זה, הנאשם תפס בידו את שרשרת הזהב שר.ג. ענדה על צווארה, תלש אותה בחוזקה וברח מהמקום כשהוא נוטל את השרשרת. כל זאת עשה הנאשם בכוונה לשלול את השרשרת שלילת קבע.

על פי המתואר באישום השני, בתאריך 28/11/19 סמוך לשעה 20:40, הנאשם שהה במסעדת "שווארמה באלוף" בחדרה. בתוך כך, הנאשם הבחין שעובד המקום ת.מ. (להלן: ת.מ.) השאיר את הטלפון הנייד שלו מסוג גלאקסי S 10 ששווי 850 ₪ לצד הקופה, וניגש למטבח. אז, הושיט הנאשם את ידו מעבר לדלפק, נטל את הטלפון הנייד הנ"ל ועזב את המקום. כל זאת עשה הנאשם בכוונה לשלול את הפלאפון שלילת קבע.

על פי המתואר באישום השלישי, בתאריך 28/11/19 סמוך לשעה 11:40, ד.ב. (להלן: ד.ב.), ילידת 1960, הלכה בעיר חדרה מאזור השוק אל כיוון רחוב ביאליק כשבדרך עברה במספר רחובות. הנאשם הבחין בד.ב. והחליט לשדוד אותה. לצורך ביצוע השוד, עקב הנאשם אחר ד.ב. במשך כחצי שעה ולאורך מספר רחובות והמתין לשעת כושר מתאימה. בהגיע ד.ב. אל קרבת כיכר הרחובות ז'בוטנסקי והרצל, פנה הנאשם אליה ושאל אותה אם היא מפחדת ממנו, והיא בתגובה ענתה "למה אני צריכה לפחד מאנשים?". בשלב זה, הנאשם הסתכל לצדדים, וידא שאין במקום אנשים, ואז תפס בידו את שרשרת הזהב שענדה ד.ב. על צווארה, תלש אותה בחוזקה, וברח מהמקום. ד.ב. רצה אחרי הנאשם מרחק קצר, אולם הנאשם נמלט כשהשרשרת עמו. כל זאת עשה הנאשם בכוונה לשלול את השרשרת, ששוויה 5000 ₪, שלילת קבע. כתוצאה מהאירוע נגרמו לד.ב. כאבים בצוואר והיא חשה פחד וחרדה.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם

3. מתסקיר שירות המבחן שהוגש על אודות הנאשם עולה כי הלה בן 40, אב לשתי בנות. הנאשם גדל בקונסטלציה משפחתית מורכבת מאוד, בצל אב מכור לסמים ודוחק כלכלי. משחר נעוריו נחשף הנאשם לחברה שולית ובגיל 15 החל להשתמש בסמים מסוג גראס, שימוש שהפך עם הזמן לאינטנסיבי. לדבריו, בחייו הבוגרים טופל במסגרת עמותת "מאמץ" ונטל תחליף סם במשך כ-16 שנים. כיום, במסגרת המעצר, אינו נוטל תחליף סם מתוך מטרה לערוך שינוי מהותי ומעמיק בחייו. עוד עולה מתסקיר שירות המבחן כי עוד בנערותו החלה מעורבותו של הנאשם בפלילים והוא ריצה 9 מאסרים בגין עבירות שונות ולתקופות ממושכות. צוין כי נגד הנאשם תלוי ועומד עונש של מאסר על תנאי למשך שישה חודשים שיש להפעילו בתיק זה. שירות המבחן מציין עוד בתסקיר כי כיום מצהיר הנאשם באופן מילולי כי הוא מעוניין להשתלב במסגרת של קהילה טיפולית על מנת לשקם את חייו. מדיווח שהתקבל מעו"ס בית הסוהר עולה כי מזה שלושה חודשים משולב הנאשם בתוכנית גמילה בבית המעצר, כי לאורך תקופת מעצרו מסר הנאשם בדיקות שתן נקיות מסמים, וכן כי הוא משמש בתפקיד המוגדר "מתאם אחראי חדר" ומבצע את תפקידו בצורה חיובית ומקצועית.

4. בהתייחס לביצוע העבירות, לקח הנאשם אחריות מלאה על מעשיו והביע אכזבה כלפי עצמו ובני משפחתו. כמו כן, ביטא הנאשם צער ואפטיה כלפי נפגעי העבירות. שירות המבחן התרשם כי הרקע לביצוע העבירות נעוץ בהתמכרותו של הנאשם לסמים, וזאת על רקע דפוסי אישיותו והיסטורית חיים מורכבת. שירות המבחן מעריך, כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק ע"י הנאשם בעתיד. על אף הצהרותיו המילוליות לגבי רצונו לשקם את חייו, לא התרשם שירות המבחן כי לנאשם מכוחות ממשיים ובשלות לטיפול משמעותי, בשלב זה של חייו. עוד העריך שירות המבחן כי הדיווח מטעם שב"ס על תפקודו התקין והמטיב של הנאשם במסגרת האגף לגמילה מהווה שלב בסיסי וראשוני עבורו, כמי שלאורך חייו לא גילה כוחות ויכולות להתחייב להליך טיפולי כלשהו הן במסגרת המאסר שריצה והן מחוץ לכותלי הכלא, לרבות בקהילה טיפולית שהינה מסגרת טיפולית פתוחה. שירות המבחן סבור כי ברמת הסיכון הקיימת לא ניתן, בעת הזו, לקדם אפיק שיקומי של הנאשם מחוץ לכותלי בית הסוהר, ועל-כן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו. עם זאת, ממליץ שירות המבחן לאפשר לנאשם, אם תוטל עליו תקופת מאסר, לשלבו בהליך טיפולי במסגרת שב"ס.

תסקיר נפגעת העבירה עפ"י האישום השלישי (ד.ב.)

5. תסקיר נפגעת העבירה ד.ב. מלמד על תמונת הנזקים הקשה הנובעת ממעשיו של הנאשם כלפיה. מתמונה זו עולה כי ד.ב. חווה מאז אירוע השוד טלטלה משמעותית בחייה. ד.ב. בת ה-60, נאלצת כיום להתמודד, במקביל להתמודדות עם המגבלות הקשורות לגילה ומצבה הבריאותי, גם עם החרדות המלוות אותה מאז שנפגעה על- ידי הנאשם. כך עולה כי מאז המקרה סובלת ד.ב. מחרדות ונתונה בחוסר שקט ובמתח. הפגיעה של הנאשם ערערה בקרבה את תחושת הביטחון העצמי שלה ואמונתה בעולם כמקום בטוח. שירות המבחן ציין כי מדובר בפגיעה קשה, הבאה לידי ביטוי במישורי חיים שונים.

בסיכומי של דבר העריך שירות המבחן, כי אירוע השוד פגע בבריאותה של ד.ב. ובסיכוייה להתמודד בכבוד עם תהליך הזקנה, וזאת לצד אובדן השרשרת שהייתה עבורה בעלת ערך ומשמעות, הרבה מעבר לשוויה הכספית.

נוכח תמונת הנזקים המתוארת בתסקיר, וכדי לסייע לד.ב. לקבל הכרה בפגיעות שהסבו לה מעשיו של הנאשם ובהשלכותיהן, ממליץ שירות המבחן שבין יתר רכיבי הענישה יוטל על הנאשם פיצוי כספי משמעותי עבור ד.ב..

הראיות לעונש וטיעוני הצדדים לעונש

6. במסגרת ראיות המאשימה לעונש הגיש ב"כ המאשימה את גיליון המרשם הפלילי של הנאשם (ט/1). כמו כן, הגיש ב"כ המאשימה את גזר הדין שניתן נגד הנאשם בת.פ. 7264-11-16 במסגרתו הושת עליו עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהינו חב הפעלה בתיק זה (ט/2) ואותו עותרת המאשימה להפעיל במצטבר לעונש המאסר בפועל שיושת עליו.

7. ב"כ המאשימה הגיש את טיעוני המאשימה לעונש בכתב (ט/3) והוסיף וטען בעל-פה בדיון בפניי. בטיעוניו סקר ב"כ המאשימה את עובדות כתב האישום המתוקן ואת נסיבות ביצוע העבירות והגיש פסיקה לעניין מדיניות הענישה הנוהגת (ט/4). נטען ע"י המאשימה לגבי האישומים הראשון והשלישי למתחם עונש הולם הנע בין 3-6 שנות מאסר בפועל ולגבי האישום השני למתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל. בא כוח המאשימה ביקש לראות בכל אחד מהאישומים אירוע נפרד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, תוך שציין כי מדובר במתלוננים שונים ובמקומות שונים. לעניין התכנון שקדם לביצוע עבירות השוד נטען ע"י המאשימה כי הנאשם עקב אחר המתלוננות דקות ארוכות כשהוא ממתיך לשעת כושר מתאימה, ולגבי עבירת הגניבה נטען כי ככל הנראה מדובר באירוע ספונטני בו ניצל הנאשם שעת כושר שנקרתה בדרכו. עוד נטען כי מעבר לחומרה האינהרנטית הטמונה בעבירת השוד, קיימת חומרה יתרה בבחירת קורבנות מוחלשים- קשישה בת 76 ואישה כבת 60 שהלכו לתומן לבדן ברחוב. ב"כ המאשימה ציין, כי אמנם במהלך האירועים לא נעשה שימוש באלימות ולא נגרם נזק לקורבנות, למעט כאבים בצוואר שנגרמו למתלוננת עפ"י האישום השלישי, אך נקל לשער את עוצמת האימה והפחד שנגרמו לקורבנות לצד הנזק הממוני הנובע מאובדן הרכוש שנשדד ולא הושב. לעניין זה הפנה ב"כ המאשימה לתסקיר נפגעת העבירה עפ"י האישום השלישי.

8. בא כוח המאשימה הפנה גם לאמור בתסקיר שהוגש על אודות הנאשם ובמסגרתו מעריך שירות המבחן כי

הנאשם אינו בשל להליך של שיקום מחוץ לכותלי בית הסוהר ועל-כן נמנע מלבוא בעניינו בהמלצה טיפולית בקהילה. בסיכומי של דבר, בהינתן עברו הפלילי המכביד של הנאשם, וחרף העובדה שהנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה במיוחס לו, ביקש ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף העליון של המתחמים שייקבעו ובד בבד להורות על צבירת העונשים, כמו גם על הטלת עונש של מאסר מותנה ופיצוי לטובת כל אחד מהמתלוננים.

9. הסניגור אף הוא הגיש את טיעוני ההגנה לעונש בכתב (נע/1) והוסיף וטען בעל-פה. הסניגור טען, כי יש לראות במכלול העבירות שביצע הנאשם משום מסכת אירועים אחת לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, זאת נוכח העובדה שהעבירות בוצעו בסמיכות זו לזו הן מבחינת מיקום ביצוען והן מבחינת זמני ביצוען, כלפי קורבנות אקראיים באותה עיר ובאותו יום. לחילופין, ביקש הסניגור כי במידה וייקבע כי כל אישום מהווה אירוע נפרד, אזי יושת עונש אחד כולל בגין כל האירועים. עוד ציין הסניגור לקולה את הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן וכן את החיסכון בזמן השיפוט ובהעדת העדים ובעיקר המתלוננים. בנוסף, הדגיש הסניגור את נטילת האחריות על-ידי הנאשם שהביע חרטה, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. עוד נטען, כי מדובר ברף נמוך של עבירות השוד, שכן למעשים לא קדם תכנון ממשי ועסקין בעבירות שוד שלא בוצעו בנסיבות מחמירות, מה גם שהנאשם לא עשה שימוש בנשק חם או קר ולא נגרם נזק של ממש לקורבנות, למעט הכאבים בצוואר שחשה המתלוננת על-פי האישום השלישי.

10. הסניגור, תוך שהפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן, ציין את נסיבות חייו הקשות של הנאשם ואת התמכרותו לסמים, אשר ככל הנראה עמדה ברקע להתנהלותו. נטען כי הנאשם משקיע מאמצים רבים על מנת להשתקם ולהיגמל מסמים, נמצא באגף נקי מסמים ומזה כשלושה חודשים משולב בטיפול במסגרת מעצרו. עוד ציין הסניגור את התקופה הארוכה בה שווה הנאשם במעצר בצל משבר הקורונה - מיום 26/12/19.

11. לאחר שהגיש פסיקה מטעמו (נע/3 ו-נע/4), טען הסניגור למתחם עונש הולם בתיק זה הנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל. נטען כי אין ללמוד גזירה שווה מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה החמורה בנסיבותיה מנסיבותיו של תיק זה. בסיכומי של דבר, ביקש הסניגור להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם ולהפעיל את עונש המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו בחופף לעונש המאסר בפועל שיושת עליו בתיק זה, וזאת על מנת לעודד את הנאשם להמשיך בהליך השיקומי בו החל.

12. להלן דבריו של הנאשם בבית המשפט: "אני מצטער על מה שקרה. אני גדלתי מגיל קטן לבד לאחר שאבי נפטר מסמים, אמא שלי עזבה את הבית ולא היה מי שיכוון אותי, ואני נפלתי מגיל צעיר לסמים, אשר הרסו לי את כל החיים. אני 16 שנה שותה אדולן ולוקח כדורים וכל מיני שטויות אחרים. יש לי אישה ויש לנו יחד 6 ילדים, 4 שלה ו-2 שלי... הייתי תחת השפעת סמים. הבנתי שזה עושה רע לחברה שלי, לעצמי, שעשיתי נזק לאחרים. נלחמתי בזה וירדתי מזה לגמרי, השתלבתי בחדר שנקרא הכנה לגמילה, שם אני לומד על עצמי, על החיים, עשיתי 12 שנות לימוד בכמה חודשים, אני רוצה להיגמל ולהציל את החיים שלי. אני מבקש הזדמנות וצ'אנס. אני מבקש מבית המשפט לראות את המצב, כי זה מצב אמיתי".

13. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה את העיקרון המנחה את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראו: ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40ג לחוק העונשין קובע כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40ט לחוק העונשין.

14. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעה האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר) או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין) (ראו ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.2013)). בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) (להלן: עניין ג'אבר) קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד (ראו בעניין זה פסקה 5 לחוות דעתה של כב' השופטת ברק ארז בעניין ג'אבר ופסקה 2 לחוות דעתו של כב' השופט פוגלמן). עוד נקבע בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (03.09.2015), כי "כדי לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות, שומה על בית המשפט לעמוד על נסיבותיו העובדתיות של העניין שלפניו, ולבחון אם יש בהן כדי להצביע על קשר הדוק בין העבירות. נסיבות עובדתיות אלה מהוות "מבחני עזר" לקביעת עוצמת הקשר... בבחינת הנסיבות העובדתיות, מן ההכרח לבית המשפט להעמיד לנגד עיניו את השאלה, האם השקפה על העבירות כעל כמה אירועים תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בכללותו או שלא ישקף את סיפור המעשה כהווייתו".

15. כל אחד משלושת האישומים בכתב האישום בתיק זה מגלם בחובו מסכת עבריינית נפרדת, כנטען בצדק ע"י בא-כוח המאשימה. אין לראות בכך שהעבירות בוצעו באותו יום כמעשים המהווים אירוע אחד. מעשה שוד אחד בוצע בשעות הבוקר והאחר בשעת ערב ושעתיים לאחר ביצוע השוד השני, בוצעה עבירה שונה של גניבת טלפון נייד. לכך יש להוסיף כי כל אישום מתייחס לנפגע עבירה אחר ולמקום אחר אף כי באותה עיר. בנסיבות אלו, אינני סבורה כי קיים קשר ענייני הדוק בין שלושת האישומים ובהתאם אקבע להלן מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מהם, אם כי בסופו של דבר ייקבע עונש אחד כולל לכלל האירועים.

16. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע שתי עבירות השוד הם בטחון, כבודן ושלומו הגופני והרגשי של המתלוננות כמו גם זכותן להלך מחוץ לביתן בביטחון ושלווה, וזאת לצד תחושת הביטחון הכללית הנפגעת אף היא. להמחשת הפגיעה בתחושת הביטחון הנגרמת מעבירות השוד המבוצעות באופן של תקיפה ברחוב, יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון שנאמרו בע"פ 6862/13 חג'אזי נ' מדינת ישראל (7/7/2014):

"עבירות של שוד על דרך תקיפה ברחוב פוגעות לא רק בקורבן, אלא בתחושת הביטחון האזרחית הכללית. אחת הציפיות הראשונות של אנשים היוצאים מביתם לרחובות העיר היא היכולת להתנהל בביטחון וללא אימה, ולא כל שכן בסביבה היומיומית והמוכרת".

לעניין עבירת הגניבה מושא האישום השני תצוין הפגיעה בזכות הקניין וכן תצוין הפגיעה בפרטיות והפגיעה הרגשית בנפגע העבירה נוכח העובדה שעסקין בגניבת טלפון נייד המכיל בימינו עולם אישי מלא.

17. המתלוננת עפ"י האישום הראשון הינה, כאמור, אישה קשישה ואף המתלוננת עפ"י האישום השלישי היא אישה מבוגרת. הנאשם ניצל את כוחו הפיזי ואת גילו הצעיר עת שביצע את שתי עבירות השוד כלפי נשים מבוגרות, דבר המוסיף נופך של חומרה לנסיבות ביצוען. לעניין חומרת עבירת השוד המבוצעת כלפי קשישים וחסרי ישע, יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון בע"פ 6056/18 שלמה אדרי נ' מדינת ישראל (16.05.2019) :

"פגיעה בקשישים ובחסרי ישע נמנית עם המעשים הנקלים והבזויים ביותר שידעה החברה. מעשים אלו פוגעים באופן חמור בביטחונם האישי של הקורבנות - ושל אוכלוסיות שלמות - ובזכותם להתקיים בכבוד וללא מורא. מעשים אלו אף משקפים דפוס התנהגות אנטי סוציאלי אשר מגלם בתוכו אכזריות ואדישות לנזק הנגרם לקורבן העבירה (ראו ע"פ 3307/08 מדינת ישראל נ' טועמי [פורסם בנבו] (4.3.2009)). לא אחת עמד בית משפט זה על תפקידו בהגנה על חסרי ישע ועל קשישים, שמטבע הדברים מהווים טרף קל ונוח לעבריינים. תפקידנו זה מחייב גזירת עונשים מחמירים ומרתיעים".

18. לא מיוחס אמנם לנאשם תכנון ארוך טווח של מעשי השוד. אולם, אין להתעלם מכך שהנאשם עקב אחר שתי המתלוננות, המתין לשעת כושר מתאימה וביצע את זממו עת שהגיעה מבחינתו העת לכך. בשני מקרי השוד תלש הנאשם בחוזקה מצווארן של המתלוננות שרשראות זהב יקרות ערך, דבר שמטבע הדברים הסב להן גם עוגמת נפש רבה, כפי שעולה מתסקיר נפגעת העבירה לגבי המתלוננת עפ"י האישום השלישי. אשר למתלוננת זו יודגש כי מכתב האישום עצמו עולה כי נגרמו לה כאבים פיזיים בצוואר וכי היא חשה פחד וחרדה. המניע לביצוע העבירות נעוץ ברצון להפיק רווח קל ומהיר, כפי הנראה על רקע היות הנאשם מכור לסמים. אני בדעה כי אין בעובדת היות הנאשם מכור לסמים כדי להוות טעם לקולה במסגרת בחינת המניע העומד בבסיס העבירות.

19. עם זאת, לטובת הנאשם, אציין כי מעבר למשיכת השרשראות מצווארן של המתלוננות, הרי שלא ננקטה כלפיהן אלימות נוספת ע"י הנאשם שפעל לבדו ולא נגרמו להן נזקים פיזיים מעבר לכאבים בצוואר שחשה המתלוננת עפ"י האישום השלישי. עוד אציין, לקולה, כי הנאשם לא איים על המתלוננות ולא החזיק, בעת ביצוע עבירות השוד, בנשק כלשהו. עוד אוסיף כי עבירת הגניבה בוצעה ע"י הנאשם באופן ספונטאני לחלוטין ולא כאקט מתוכנן.

20. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה, תובא הפסיקה הבאה:

· ע"פ 6056/18 שלמה אדרי נ' מדינת ישראל (16/5/19) - נדחה ערעור על גזר דין שהשית על המערער שהורשע, מכוח הודאתו במסגרת של הסדר טיעון, בעבירת שוד, מכוח סעיף 402(א) לחוק העונשין, עונשים כדלקמן: 38 חודשי מאסר בפועל; שני מאסרים מותנים, פיצויים לטובת נפגעת העבירה בסך של ₪ 7,000 וקנס בגובה ₪ 1,500, או 10 ימי מאסר תמורתו. בית המשפט העליון דחה את הערעור ועמד על חומרת מעשהו של המערער, בעל עבר פלילי עשיר, ששדד קשישה בת 90 שפסעה ברחוב לכיוון ביתה. הנאשם משך מידי הקשישה

שקית שהכילה מצרכי מזון וארנק כסף וזו נפלה ארצה, נחבלה בראשה ונזקקה לטיפול רפואי. צוין כי פגיעה בקשישים ובחסרי ישע נמנית עם המעשים הנקלים והבזויים ביותר שידעה החברה, הפוגעים באופן חמור בביטחון האישי ומגלמים אכזריות ואדישות לנזק הנגרם לקורבן העבירה.

ע"פ 4777/17 פלוני נ' מדינת ישראל (10/1/18) - המערער שהינו בעל עבר פלילי הורשע, מכוח הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות (בחבורה), עבירה החמורה מזו שבפנינו. המערער ואדם נוסף תקפו בצוותא קשיש שעשה דרכו לסניף בנק להפקדת הפדיון השבועי של חנותו - היכו אותו בגבו ולאחר שנפל ארצה נטלו מכיסו סך של 2,000 ₪ והמשיכו להכות את הקשיש בכל חלקי גופו, תוך שחיפשו כסף בכיסיו. לקשיש נגרמו שטפי דם, שפשופים בכתפו וברכו והוא סבל מכאבים, רגישות והגבלה בתנועה. בית המשפט העליון דחה את הערעור תוך שהותיר על כנו עונש של 40 חודשי מאסר בפועל שהושת על המערער.

ע"פ 1233/15 מאג'ד נגד מדינת ישראל (19/1/16) - המערער הורשע, על פי הודאתו במסגרת של הסדר טיעון בביצוע עבירה חמורה יותר מזו שבפנינו- עבירת שוד בנסיבות מחמירות (בחבורה), מכוח סעיפים 402(ב) ו-29 לחוק העונשין. הושת עליו בבית המשפט המחוזי עונש של 36 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלוות. במקרה הנ"ל דובר בשוד בחבורה של אישה קשישה שהלכה לתומה ברחוב עם חברתה. המערער תצפת על המתרחש ושותפו הוציא לפועל את מעשה השוד, שאז נמלטו השניים מהמקום וחילקו את השלל הגנוב (שתי שרשראות שנתלשו מצווארה של המתלוננת). המערער נעדר עבר פלילי. בית המשפט דחה את ערעורו, וקבע כי העונש שהושת עליו מאוזן וראוי בנסיבות המקרה. בית המשפט אף אישר את מתחם הענישה ההולם שקבע בית המשפט המחוזי, הנע בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 50 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי חיפה) 9343-07-14 מדינת ישראל נ' פלוני (23/12/14) דובר בנאשם שעקב ברחוב אחר המתלוננת, ילידת 1950, במטרה לשדוד אותה. בהמשך לכך, ניגש הנאשם אל המתלוננת ומשך בחוזקה ברצועת התיק שלה, במטרה לגנוב אותו, אולם המתלוננת אחזה בו בחוזקה. הנאשם לא הירפה והמשיך למשוך את תיקה של המתלוננת, אשר נבהלה ממעשהו והחלה לצעוק ומשגבר חששה כי הנאשם יפגע בה, הרפתה מהתיק. הנאשם משך את התיק מידי המתלוננת ובו סכום כסף קטן במזומן, כרטיס אשראי ופריטים אישיים נוספים ונמלט מהמקום. הנאשם הנ"ל הורשע בביצוע עבירת שוד, מכוח סעיף 402(א) לחוק העונשין. בית המשפט ציין כי המדובר בשוד של אישה מבוגרת בת 64 וקבע מתחם ענישה הולם שנע בין 12 חודשי מאסר בפועל ל- 30 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הנ"ל, אשר הודה בהזדמנות הראשונה ואשר בעברו הפלילי היו הרשעות קודמות, אם כי ישנות, הושת עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, לצד רכיבי ענישה של מאסר על תנאי ופיצוי לטובת המתלוננת.

בת"פ 29491-08-14 (מחוזי חיפה) מ"י נ' אבו זיד (29/1/15), הטלתי על נאשם בעל עבר פלילי, לרבות בעבירות רכוש, שהורשע מכוח הודאתו בביצוע עבירה אחת של שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, עונש של 18 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונש של מאסר על תנאי ופיצוי לטובת המתלוננת. גם במקרה הנ"ל לא נגרם למתלוננת נזק גופני.

21. לאחר שבחנתי את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות שבפנינו, את נסיבות ביצוע העבירות

ונתתי דעתי למדיניות הענישה הנהוגה, כמו גם לפסיקה אליה הפנה כל אחד מהצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע, לגבי כל אחת מעבירות השוד בין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 36 חודשי מאסר בפועל. לגבי עבירת הגניבה יצוין כי בחרתי לאמץ את מתחם העונש ההולם המוצע ע"י המאשימה, עליו לא חלקה ההגנה- מתחם הנע בין עונש של מאסר על תנאי ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל.

22. במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40 י"א לחוק העונשין, אציין את הודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר חסכה הן מזמנו היקר של בית המשפט והן ובעיקר את העדת נפגעי העבירה ובמיוחד שתי המתלוננות. הנאשם הביע בפני שרות המבחן צער, חרטה ואמפטיה כלפי נפגעי העבירות ואף הביע צער על מעשיו בדיון בבית המשפט. עוד אוסיף לקולה את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, כמתואר בתסקיר שרות המבחן שפורט לעיל. עם זאת, לחובת הנאשם, אין להתעלם מעברו הפלילי המשמעותי, הכולל בחובו הרשעות בעבירות שונות, לרבות עבירות רכוש ואלימות. עונשי מאסר בפועל שריצה הנאשם בעבר ועונש המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע שתי עבירות שוד ועבירת גניבה. לכך אוסיף את הערכת שרות המבחן כי קיים סיכון גבוה לכך שהנאשם ישוב לבצע עבירות אם כי כיום הנאשם מתפקד באופן מיטבי במסגרת מעצרו ומביע רצון לשמור על ניקיונו מסמים.

23. שקלול מכלול הטעמים הנ"ל מביא אותי לידי מסקנה כי יש להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים ובד בבד להפעיל את המאסר המותנה בן ה-6 חודשים, במצטבר, וזאת לצד הטלת רכיבי ענישה של מאסר מותנה ופיצוי לנפגעי העבירות.

בסיכומי של דבר, אני דנה את הנאשם, כדלקמן:

- למאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים.
- אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן ה-6 חודשים שהושת על הנאשם בת.פ. 7264-11-16 וזאת במצטבר לעונש המאסר בפועל הנ"ל.
- סה"כ ירצה הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 36 חודשים, בניכוי ימי מעצרו (מיום 26/12/19).
- למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977.
- למאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977.

· אני מורה לנאשם לפצות את המתלוננת עפ"י האישום הראשון (ר.ג.) פיצוי בסכום של 6,000 ₪ שיופקד עבורה ע"י הנאשם בקופת בית המשפט עד ליום 17/1/21.

· אני מורה לנאשם לפצות את נפגע העבירה עפ"י האישום השני (ת.מ.) פיצוי בסכום של 1,000 ₪ שיופקד עבורה ע"י הנאשם בקופת בית המשפט עד ליום 17/1/21.

· אני מורה לנאשם לפצות את המתלוננת עפ"י האישום השלישי (ד.ב.) פיצוי בסכום של 6,000 ₪ שיופקד עבורה ע"י הנאשם בקופת בית המשפט עד ליום 17/1/21.

המאשימה תמציא בכתב לתיק בית המשפט תוך 7 ימים את פרטיהם העדכניים של נפגעי העבירה הנ"ל לצורך העברת סכומי הפיצוי לידיהם.

בשולי גזר הדין מובאת בזה, בהתאם לתסקיר שרות המבחן, המלצתי לשב"ס לשלב את הנאשם בהליך טיפולי בין כתלי בית הסוהר.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45

ניתן היום, כ"ז אלול תש"פ, 16 ספטמבר 2020, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד יפרח, ב"כ הנאשם, עו"ד דן גלעד והנאשם באמצעות VC.